

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

... પ્રકાશક:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર ...

વીર સં. ૨૪૭૧

માધ

પુસ્તક ૪૨ મું.

વિક્રમ સં. ૨૦૦૨

:: ઇ. સ. ૧૯૪૫ ફેબ્રુઆરી ::

અંક ૭ મો

શ્રી નેમિજિન સ્તવન.

(રાગ-એ આંદ છૂપ ન બના...).

હે સ્વામ સ્વામ સલોના!

હે સ્વામ સ્વામ સલોના, તુમ શુન મૈ નીત ગાઉં;

મૈ નાથ અંદગીસે, છંદગી ચંગી બનાઉં.

હે સ્વામ!૦ (૧).

પશુકી પુકારેં સુતકે, કૃપાસે સળી ખચામે,

સુગ્રપ્રાન આધારમુજપે, કરેના નગર ન લાયે;

નવ ભવકી પ્રીત તોરી, મૈ સ્વામ ખીન દુભાઉં.

હે સ્વામ!૦ (૨).

ચાહું ન નેમિ જિન કો, સ્વામી કબી સુભાગી!

રાણુલ ચક્રારી ચંદા! તુમ બન ગયે નિરાગી;

તુમ પાસ પાઉં દીક્ષા, તુમ આણુ શિર ધરાઉં.

હે સ્વામ!૦ (૩).

રાણુવકો દે કે દીક્ષા, શિવસુખકી દી સુભિક્ષા;

શિરતાજ! મુઝે ભી વૈસે, શિવરાજ કી દો ભિક્ષા;

નેમિ! લાવણ્ય-વામી, મૈ દક્ષ શિર ઝુકાઉં.

હે સ્વામ!૦ (૪).

પદ.

એવા ભક્તો ભગવાનને વહાલા નથી—(ટેક).

તાણે મોટાં ટીલા, પણ ઢોલ સુણે ત્યાં ઢીલા-એવા.

તકડા પાળે તાળી, પણ ભાગે ઉંદર ભાળી-એવા.

કરમાં લાંબી માળા, પણ વર્તનમાં ભોપાળા-એવા.

ગરજે જાણે સાયર, પણ કામ પડે ત્યાં કાયર-એવા.

દેવળ મંદિર દોડે, પણ છંદવાનું નવ છોડે-એવા.

દષ્ટી છબીમાં ખોડે, નહિ છવ પ્રભુમાં જોડે-એવા.

જગતને જુદાં ભાળે, પણ મનમાં માયા રાખે-એવા.

ભુલ ખીમની ભાળે, પણ નવ પોતાની ટાળે-એવા.

પળપળ પીંડ પખાળે, પણ નહિ અંતરને અજવાળે-એવા.

પ્રભુ પ્રભુ મુખથી બોલે, પણ જીગર ખીમની ઢોલે-એવા.

મુખમાં હરીરસ રાખે, પણ રોજ ખીમને આળે-એવા.

ઝેરી જંતુ રક્ષે, પણ માનવતાને ભક્ષે-એવા.

નવ આત્માને કારે, પણ પરમાત્માને પોકારે-એવા.

બોલે દીન કયાણુ, પણ લુંટે ગરીબનાં વાણુ-એવા.

બહાર પ્રભુને બોળે, પણ નહિ અંતરને ઢંઢોળે-એવા.

બંધ કથા સાંભળવા, પણ ધાય જગતને ગળવા-એવા.

સુણે સંતની વાણી, પણ આંધે કર્મ કમાણી-એવા.

પ્રકાશક—મુનીશ્રી વિનયવિજય.

મતભેદ અને ગુણુગ્રાહિતા.

મુનિશ્રી પુણ્યવિજય (સંવિજ્ઞ પાક્ષિક).

દરેક સંપ્રદાયમાં વિદ્વાનોના બે પ્રકાર નજરે

પડે છે. એક તો આગમપ્રધાન અને ખીન્ને તર્કપ્રધાન.

આગમપ્રધાન પંડિતો હંમેશાં પોતાના પરંપરાગત

આગમોને-સિદ્ધાંતોને શબ્દશઃ પુષ્ટ રીતે વળગી રહે

છે, ત્યારે તર્કપ્રધાન વિદ્વાનો આગમગત પદાર્થવ્યવ-

સ્થાને તર્કસંગત અને રહસ્યાનુકૂલ માનવાની વૃત્તિ-

વાળા હોય છે. એટલે કેટલીક વખતે બન્ને વચ્ચે

વિચારભેદ પડે છે. એ વિચારભેદ જો ઉચ્ચ પ્રકારનો

હોય છે તો કાળક્રમે સંપ્રદાયભેદના અવતારમાં

પરિણમે છે, અંત સૌમ્ય પ્રકારનો હોય છે તો તે

માત્ર મતભેદ રૂપમાંજ વિરમી જાય છે. જેમ સંપ્ર-

દાયના ઇતિહાસનું અવલોકન કરતાં તેમાં આવા

અનેક વિચારભેદો, મતભેદો અને સંપ્રદાયભેદો અને

તેનાં મૂલભુત ઉક્ત પ્રકારના કારણો બુદ્ધિ આગળ ૨૫૪ તરી આવે છે. શ્રી જિનભદ્ર ક્ષમાશ્રમણ આગમપ્રધાન આચાર્ય હતા. તેમણે જૈન આગમાન્નાય પરંપરાગત ચાલ્યો આવતો હતો તેને અનુસરી સંગત ભાષ્ય રચવાનું પ્રધાન કાર્ય કર્યું છે. તેમાં જે તર્ક આમનાયાનુકુળ હોય તેનો ઉપયોગ પોતાના સમર્થનમાં પૂરી રીતે કર્યો છે અને આગમની આગળ જનાર તર્કને ઉપેક્ષણીય ગણ્યો છે, જ્યારે તેમના પુરોગામી શ્રી સિદ્ધસેન દિવાકર તર્કપ્રધાન આચાર્ય હતા. શ્રી સિદ્ધસેન દિવાકરના અંથો બૌદ્ધિક-સિદ્ધાંતપ્રતિપાદક અને પ્રોત્ત વિચારપૂર્ણ છે. તેઓ જેમ તર્કશાસ્ત્રના વ્યવસ્થાપક અને વિવેચક છે તેમ જૈન દર્શનના એક અનન્ય આધારભૂત આમ પુરૂષ છે. શ્રી સિદ્ધસેન દિવાકરે પોતાના સંગતિતર્કમાં કેવલી (સર્વજ્ઞ) ને કેવલજ્ઞાન અને કેવલદર્શન એ અને યુગપત્ એટલે એક સાથે ઘટાં નથી એ આગમ પરંપરાના મતથી વિરૂદ્ધ જઈ અને એકજ છે અને ભુત નથી એમ તર્કથી સિદ્ધ કર્યું છે, જ્યારે શ્રી જિનભદ્રગણિ ક્ષમાશ્રમણે આગમ-પરંપરાગત તે મતને અભિમત રહી શ્રી સિદ્ધસેન-જીના વિચારનો વિગતવાર પ્રતિષ્ઠેષ વિવેચાવરણમાં કર્યો છે. આમ શ્રી જિનભદ્રગણિ ક્ષમાશ્રમણે આગમ-પરંપરાના મહાન સંરક્ષક હતા તેથી તેઓ આગમવાદી કે સિદ્ધાંતવાદીના વિરૂદ્ધી જૈન વાદ્યમમાં ઓળખાય છે.

આ પ્રકારનો એ આમ-મહાપુરૂષોમાં મતભેદ સૌમ્ય મતભેદ હોવા છતાં કેટલી ગુણુપ્રાહિતા ને સમભાષિતા હતી તે શ્રી જિનભદ્રગણિ ક્ષમાશ્રમણે રચેલ ‘જિતકલ્પ ચૂર્ણિ’ રચનાર શ્રી સિદ્ધસેનસરિવરે તેની આદિમાં તેમની જે ગંભીરાર્થક શતુતિ છ પદ્યમાં કરેલી છે તે આ પ્રમાણે—

“અનુયોગના આગમોના અર્થજ્ઞાનના ધારક, યુગપ્રધાન, પ્રધાન જ્ઞાતીઓને ગદુમત, સર્વ ભૂતિ અને શાસ્ત્રમાં કુશલ અને દર્શન-જ્ઞાન ઉપયોગના માર્ગરથ અને માર્ગરક્ષક,” ૧.

“કમલના સુવાસને આધીન થયેલા ભ્રમરો જેમ કમલની ઉપાસના કરે છે, તેમ જ્ઞાનરૂપ મહારંદના પિપાસુ મુનિઓ જેમનાં મુખરૂપ નિર્જરમાંથી તીક-જેવા જ્ઞાનરૂપ અમૃતનું સદા સેવન કરે છે,” ૨.

“સ્વ સમય અને પર સમયના આગમ, લિપિ, ગણિત, છન્દ અને શબ્દશાસ્ત્રો ઉપર કરેલા વ્યાખ્યાનોમાંથી નિર્મિત થયેલા જેમનો અનુપમ વશાઃ પટલ દશે દિશામાં ભગી રહેલા છે,” ૩.

“જેમણે પોતાની અનુપમ મતિના પ્રભાવે જ્ઞાન, જ્ઞાતી, હેતુ, પ્રમાણ અને ગણુધરપૃચ્છાનું સવિશેષ વિવેચના ‘વિશેષાવરણક’ માં ગ્રન્થનિબદ્ધ કર્યું છે,” ૪.

“જેમણે હેતુસૂત્રોના આધારે પુરૂષ વિશેષના પૃથક્કરણ પ્રમાણે પ્રાવચ્ચિતતા વિષિનું વિધાન કરનાર ‘જિતકલ્પ સૂત્ર’ ની રચના કરી છે,” ૫.

“એવા પર સમયના સિદ્ધાંતોમાં નિપુણ, સંયમશીલ શ્રમણોના માર્ગના અનુગામી, અને ક્ષમાશ્રમણોમાં નિધાનભૂત શ્રી જિનભદ્રગણિ ક્ષમાશ્રમણને નમસ્કાર!” ૬.

—(જૈન ઇતિહાસમાંથી ઉદ્ધૃત).

જૈન ધર્મના જ્ઞાનદીપકના પ્રકાશો.

જૈન ધર્મ પાઠ્યથી પ્રગટ થયો છે એવી માન્યતા ભ્રમભૂળક હતી એમ હવે સિદ્ધ થયું છે. હિંદુ સત્તાતન ધર્મની સાથે જ જૈન ધર્મ સ્વતંત્ર રીતે પ્રાચીન ભારતમાં પળાતો હતો એ હવે ઇતિહાસ સિદ્ધ કરે છે. જૈન ધર્મની પ્રાચિનતા ઉપર હવે આક્રમણ કરી શકાય તેમ નથી. આધુનિક સમયમાં ક્રાંતિગણુ ચડતી-પડતીના કારણોને લીધે એક સમયના વિશાળ વડલા જેવો વ્યાપક, આ ધર્મ હમણાં અતિશય પ્રમાણમાં હીનજ્ઞાનને પામ્યો છે. જૈન ધર્મીઓમાં સિદ્ધાન્તને પુષ્ટિ આપ્યા વગર

સાધારણ આહાર્યારની માન્યતાઓ ઉપર જે ખેંચ-તાણ થઈ જુદા જુદા પક્ષો પડેલ છે, તેથી જૈનોના ઉત્કૃષ્ટ ધર્મને હાની થઈ છે. જૈનોના સાધુઓ, સંધ અને વિદ્વાનો ઐક્ય અને સંપ તરફ પ્રવાસ કરે એ ખૂબ જરૂરનું છે. જૈન ધર્મના પુનર્વિકાસ માટે કયા ગળેને જાગૃત કરવાની આવશ્યકતા છે તે શોધવાની જરૂર છે. જૈનધર્મની પાલનામાં કયાં ક્ષયરોગ લાગુ પડ્યો છે તે જોવાનું કામ જૈનોનું છે. પચીસ સો વરસ પછી શું મહાવીરસ્વામિ જેવા ઉદ્ધારક જૈન ધર્મમાં કાંઈ નહિ જાયે ?

જૈન ધર્મ જ એક છે, પ્રાચીન છે, આદર્શરૂપ છે આ સર્વે માત્ર કહેવાથી કાંઈ ફાયદો હવે નથી. જગતના લોકોને આજ તો સાહિત્યની દરકાર છે. અર્થાત સુંદરભાવે સરળતા અને સત્યના સિદ્ધાન્તો ઉપર પ્રગટાવેલ જ્ઞાનદીપ ચારે તરફ પ્રકાશ નાખે ત્યારે જ જૈન ધર્મના મહાન સિદ્ધાન્તો અહિંસા, તપ, સંયમ અને આત્મવિજયનો સાક્ષાત્કાર કરાવી શકશે. જૈનો એ હવે પોતાની સર્વ શક્તિઓ અને સમૃદ્ધિ જ્ઞાનરૂપી પ્રકાશને ચારે તરફ ફેલાવવામાં વાપરવા જોઈએ. જ્ઞાનના દિવ્ય પ્રકાશ પાસે મંદિરો, મૂર્તિઓ, ક્રિયાઓ પાછળ વાપરેલી શક્તિઓ ગોળુ-ભાવને પ્રાપ્ત કરે છે. જૈનોએ પોતાના હૃદયોમાં જ્ઞાન-મશાલો ચેતાવી એનો સૌમ્ય શાંત જ્ઞાનરૂપી પ્રકાશ બહાર ફેલાવવો જોઈએ. જ્ઞાનનો દિવ્ય પ્રકાશ જ્યારે જવલી નીકળશે ત્યારે મતભેદો, પક્ષપક્ષીઓ, આત્મ-ક્રિયાઓના ઝગડાઓ, આ ચાર ભેદો, અહમમત્વ સર્વે નાશ પામશે. જૈનો પોતે વિશુદ્ધ થઈ મત મતાંતરો અને આંતરિક રાગદ્વેષો ત્યાજીને બીજાઓ ઉપર પ્રતિભા પાડી શકશે.

હિંદુધર્મ અને જૈન ધર્મ બંનેમાં સાંસારિક લાભો કરતાં હૃદયની વિશુદ્ધિનું મહત્ત્વ અનેકગણું વધારે છે. જ્ઞાન પ્રાપ્તિની પ્રવૃત્તિથી અને ઉત્કૃષ્ટ નૈતિક કર્તવ્યોના પાલનથી બંને ધર્મોમાં સત્ય, શીવ અને સુંદરની પ્રાપ્તિ ઉપદેશી છે. **અહિંસા પરમો ધર્મ :**

એ સિદ્ધાન્ત બંને ધર્મોએ માન્ય કરેલ પરમ સત્ય છે. હિંદુ ધર્મમાં યજ્ઞાદિકામાં અમુક સરતે માંસાહારનું વિધાન કરી સર્વાત્ર માંસાહારનો નિષેધ કરાયો છે. પરંતુ યજ્ઞયાગાદિકાના સાહિત્ય સિવાય હિંદુધર્મના બીજા સાહિત્યમાં હિંસાનો અત્યંત તિરસ્કાર કરી અહિંસાને અપનાવવામાં આવી છે.

વિષયાસક્ત અદ્યપ સંસ્કારી મનુષ્યો માટે બંને ધર્મોમાં સુધારણાનું વિશાળ ક્ષેત્ર છે. આત્માની પરમાર્થિક ઉચ્ચદશા પ્રાપ્ત કરવા અને સ્વચ્છંદવૃત્તિઓને ત્યજવા બંને ધર્મો આખ્યાયિકાઓ, સૂત્રો અને સદ્બોધદ્વારા પ્રવર્ત થાય છે. બંને ધર્મોમાં ઉચ્ચ આશયો છે. તપોમય જીવન, સહનશક્તિ, સરલ-સાદા આધ્યાત્મિક ભાવોના વિકાસના પાયા ઉપર ઇમારતો ચણી છે. અહિંસા, સત્ય, બ્રહ્મચર્ય, અસ્તેય અને અપરિગ્રહ ઉપર બંને ધર્મોએ મુખ્ય મહાર બાંધ્યા છે. આત્માનો વિજેતા થવા પરમશુદ્ધિ અને એક હૃદયની સ્વચ્છતાને ઉપદેશેલી છે. હૃદયના નૈસર્ગિક પવિત્ર ભાવોના વિકાસ કરી પોતપોતાના માર્ગે ઉન્નતિ કરવાના એ બંને ધર્મોએ પ્રયત્નો કરેલ છે. આત્માની પ્રગતિથી સંપૂર્ણતાના ધ્યેય તરફ બંને ધર્મો પોતપોતાના અનુયાયીઓને ખેંચી જાય છે.

બંને ધર્મો પરસ્પરની પાડોસમાં અત્યંત સાનિધ્યમાં જુદા જુદા વૃક્ષોરૂપે હજારો વર્ષો થયા ફાલ્યા-ફુલ્યા છે. ઇર્ષા, અસૂયા, દ્વેષ, વૈર-ઝેર પરસ્પર સેવ્યા વગર બંને જીવ્યા છે. તેમાં પણ જૈન ધર્મની સહિષ્ણુતા-સહનશીલતા, ક્ષમા અને શાંતિ એ સૌ અહિંસામાંથી ઉદ્ભવ્યા છે. બળ, જોરાવરી, માર-ફાડ, જીલમ, શક્તિનું પ્રદર્શન એ જૈન ધર્મને માન્ય નથી. હજારો વરસો થયા કાંઈ સમયના અતિ પ્રાચીન કાળથી જ એને સમદષ્ટિ અને બીજા ધર્મો પ્રત્યે સમભાવ દેખાયા છે. એ ધર્મો જોરાવરીથી વટલાવવાની નીતિને પોતાના ઉન્નત સમયમાં પણ સ્પર્શ કર્યો નહોતો. જગતનાં પ્રાચીન કાળમાં ધર્મોની ખેંચાખેંચી અને બળ માપવાના વેરઝેરનો

આશ્રય એણે કર્યો નથી. જૈન ધર્મે વિનાશ અને સંહારને પોષ્યા નથી. એણે શાંતિથી જીવી જાણ્યું છે. માનવ માનવ વચ્ચે ભય, તકરાર, મારામારી કે યુદ્ધને એણે ઉત્તેજન આપ્યું નથી.

એક જૈનીનું પરમ કર્તવ્ય અહિંસા મન વચન અને કાયાથી પાળવાનું છે. એને આત્માનો વિજય કરવો છે, એનું કર્તવ્ય કર્મક્ષય કરવાનું છે. રાગ-દ્વેષરહીત જીવનની તૌકા આ તોફાની સંસાર-સાગરમાંથી પસાર કરવા એ ધર્મ આદેશ આપે છે. એની ભાવનાઓ ઉત્તમ છે. જગતના સવા એ અજબ મનુષ્યો જો જૈન ધર્મના અહિંસા, સહાનુભૂતિ, સહકાર, સહનશક્તિ, શુદ્ધ વિચાર, આધ્યાત્મિક પરિપૂર્ણતા, દયા, અનુકંપા, તપ, સ્વાધ્યાય, ધ્યેયચર્ચા, અસ્તેય, અપરિગ્રહ, સત્ય, ક્ષમા, ઔદાર્ય, ત્યાગ, વૈરાગ્ય, વિવેક, શાંતિ, સંયમ, ઇન્દ્રિયજ્ય, નિરભિમાનતા વિગેરે પોતાના હૃદયમાં ઉતારે તો યુદ્ધ, વિગ્રહ, મારફાડ, ઝેરવેર સૌ બંધ પડી જગતના લોકોનું પરમ કલ્યાણ થાય.

કરાંચી તા. ૨૫-૧-૪૫
ડુંગરશી ધરમશી સંપદ

ઉપાધ્યાય શ્રીમદ્ યશોવિજયજીનું જીવન રહસ્ય ।

(ગતાંક ૫૪ ૧૦૧)

ઉપાધ્યાયજીએ અધ્યાત્મ યોગ, ભક્તિ અને સાહિત્યના તમામ વિકાસો ઉપર પોતાની લેખન-શક્તિનું પ્રભુત્વ પાથરી દીધું છે. આધ્યાત્મિક ગ્રંથોમાં અધ્યાત્મસાર, અધ્યાત્મોપનિષદ, સીક બ્રહ્મશ બ્રહ્મશીઓ, જ્ઞાનસાર વિગેરે ગ્રંથો હતા. સાત વર્ષની ઉંમરમાં ભક્તિામર રોત્ર એક જ વખત સાંભળેલું તે કંઈક થઈ ગયું હતું. આવી રમરણશક્તિનો પ્રાદુર્ભાવ નાની ઉંમરથી જ હતા; એઓશ્રી બાલબ્રહ્મચારી હતા. સં. ૧૬૮૮ માં પોતાના સાંસારિક બંધુ પદ્મસિંહ અને માતાની સાથે શ્રી નયવિજયજી મુનિના શિષ્ય

તરીકે શ્રી વિજયદેવસરિના હાથે તેઓએ દીક્ષા લીધી. અને નામ યશોવિજય અને એમના લઘુ બંધુનું નામ પદ્મવિજયજી મુકરર થયું. ગુરુ પાસે ૧૧ વર્ષ અભ્યાસ કરી ગુરુ સાથે કાશી જઈ ત્રણ વર્ષ ત્યાં અને પછી આગ્રામાં ચાર વર્ષ અખંડ ઉચ્ચ અભ્યાસ કરી, લગભગ ૧૮ વર્ષ વિદ્યા-ગ્યાસંગમાં ગાળી જીવન પર્ણિત ગ્રંથો રચવાનું ચાલુ રાખ્યું; ભાષાદષ્ટિએ સંસ્કૃત પ્રાકૃત અને ગુજરાતીમાં પુષ્કળ કૃતિઓ રચી. વિષયો પરત્વે ન્યાય યોગ અધ્યાત્મદર્શન કથા ચરિત નય વૈરાગ્ય દ્રવ્યગુણપર્યાય ધર્મ નીતિ ત્રિવિગેરે મૂળ ગ્રંથો અને અનેક અન્ય ગ્રંથોની દીકારૂપ રચના કરી. જૈનેતર સમાજમાં પણ એમના જેવા વિદ્વાન અચાર સુધી જાણવામાં આવેલ નથી. એક ઐષ્ટ કવિ તરીકે તેમના ગુજરાતી ભાષામાં કાવ્યો જૈન દર્શનના રહસ્યોવાળું અપૂર્વ છે. સં. ૧૭૧૮ માં શ્રી વિજયપ્રભસરિએ એમને ઉપાધ્યાય પદવી આપી.

જૈનશાસ્ત્રનું ઊંડું જ્ઞાન તો તેમને માટે સહજ હતું પરંતુ ઉપનિષદ દર્શન આદિ વૈદિક ગ્રંથોનું તથા બૌદ્ધ ગ્રંથોનું વારતવિક પરિપૂર્ણ અને રપટ જ્ઞાન, એમની અપૂર્વ પ્રતિભા અને એમના ગુરુ-ભાષા શ્રી વિનયવિજયજી સાથે કાશીમાં રહી વર્ષો સુધીના અભ્યાસના પરિપાકનું પરિણામ હતું. કાશીથી આવ્યા પછી અમદાવાદમાં તે વખતના સૂયા મહો-જતખાનની ઇચ્છાથી અદાર અવધાન કર્યા હતાં એ તેમની રમરણશક્તિનું જ્વલંત દર્શન છે.

નયપ્રદીપ, નયરહસ્ય, ન્યાયામૃતતરણિ સદિત નયોપદેશ, સ્વાદ્વાદ કલ્પલતા, ન્યાયાલોક, ખંડખાદ્ય, જૈનતર્કપરિભાષા શાસ્ત્રવાર્તાસમુચ્ચય દીકા અને અષ્ટ-સહસ્ત્રી દીકા આદિ ગ્રંથો રચી જૈન ન્યાયશાસ્ત્રને જગત સમક્ષ રજુ કર્યું છે; યોગશાસ્ત્રકાર ખતજલિ-કૃત યોગસૂત્રના કેવલ્યપાદ ઉપર પણ એમણે દીકા લખી જૈન દષ્ટિએ ધારણા બ્યાન અને સમાધિનો સમન્વય કર્યો છે; સંસ્કૃત પ્રાકૃત અને ન્યાય ગ્રંથો ઉપરાંત લોકભોગ્ય વાચકોને માટે ઉપકારરૂપે ગુર્જર-ભાષામાં અદાર પાપરથાનક સજાય, સમકિત સડમડ

ખોલની સઝાય, યોગદષ્ટિની સઝાય, અગીઆર અંગો અને પ્રતિકમણ ગર્ભહેતુની સઝાયો, પદસ્થાનક ચોપાઇ, જસવિલાસ વિગેરે આધ્યાત્મિક પદો, સમાધિશતક, સમતાશતક, ત્રણ ચોવીશીના સ્તવનો, વિહરમાન જિન સ્તવનો, દ્રવ્યશુષ્પર્યાય રાસ, સવાસો, દોઢસો અને સાડા ત્રણસો ગાથાના સીમંધરસ્વામીને વિનતિ રૂપ સ્તવનો, ગુરુઅંધુ શ્રી વિનયવિજયજીના સ્વર્ગવાસ પદ્મી શ્રીપાળરાખનો અધુરો રહેલ રાસ કે જે હાલ પૂજારૂપે ઓળીના દિવસોમાં ગવાય છે, તે પૂર્ણ કર્યો વિગેરે સાહિત્ય છે. જ્ઞાનસાર અને અધ્યાત્મસાર વિગેરે ગ્રંથના રચયિતા જેવી રીતે અધ્યાત્મ અને વૈરાગ્યમાં સ્વયંનિમગ્ન છતાં અને તર્ક અને વ્યાકરણનું ઉચ્ચકોટિનું જ્ઞાન ધરાવતા છતાં સાદી ભાષાના સ્તવનો જેમકે જગજીવન જગવાલ હો, લધુ પણ હું તુમ મન નવિ માવું રે વિગેરે પ્રાકૃત મનુષ્યોને માટે પણ કેવી સરળતાથી ભાષાદ્વારા ઉતારી શકે છે એ એમની શક્તિની અપૂર્વતા ગણાય.

એમની સ્મરણશક્તિના ખીંગ દષ્ટાંત તરીકે એક હકીકત એ છે કે શ્રી વિનયવિજયજી જે કે તેમના ગુરુ-ભાષા હતા તેમની સાથે કાશીમાં એમને વિદ્યાભ્યાસ માટે જવું થયું; શ્રી વિનયવિજયજીએ વ્યાકરણ વિષય ગ્રહણ કર્યો અને શ્રી યશોવિજયજીએ ન્યાય વિષય ગ્રહણ કર્યો. ત્રણ વર્ષ પર્વત શાસ્ત્રનું અધ્યયન કર્યું, એમનો વિદ્યાગુરુ બટાચાર્ય જૈન ધર્મનો દેખી જતાં વિન્યાદિથી તેમને પ્રસન્ન કરી તેમની પાસેથી સંતોષપૂર્વક વિદ્યાગ્રહણ કરી; પરંતુ એક અપૂર્વ ગ્રંથ અધ્યાપક પાસે હતો, તે ગ્રંથ કોઇને યતાવતા નહોતા; શ્રી યશોવિજયજી અને વિનયવિજયજીએ પ્રસંગ પામી અર્ધ અર્ધ ગ્રંથ જોઈ અને એ ભેગાં મળી મુખે કરી પૂર્ણ કર્યો. પ્રસંગોપાત પોતાના અધ્યાપકને જણાવી મારી માગી; અધ્યાપક એમની સ્મરણશક્તિ માટે તાબુજી અન્યો અને એમની પ્રીતિ બંને તરફ અનેક અંશે વધી. ક્રમે ક્રમે શ્રી યશોવિજયજી મહારાજને કાશીના પંડિતો તરફથી ન્યાયવિદ્યારત્નની પદવી મળી હતી અને

પછીથી એકસો ગ્રંથો ન્યાયના બનાવ્યા પદ્મી ન્યાયાચાર્ય થયા.

એમના સમકાલીનમાં શ્રીમદ્ આનંદધનજી, જ્ઞાનવિગળસૂરિ, ઉદયરતન. માનવિજય ઉપાધ્યાય, જિનવિજય, શ્રીમદ્ વિનયવિજય, જયસોમ, ઉં સંકલચંદ્રજી અને મોહનવિજય હતા. શ્રીમદ્ આનંદધનજી એક અધ્યાત્મનિષ્ઠ અવધૂત જંગલના યોગી હતાં તે ઉપાધ્યાયજી અપૂર્વ વ્યાખ્યાનશક્તિદ્વારા અને ગ્રંથસાહિત્યના ઉત્પાદનદ્વારા જૈનદર્શનની સર્વગ્રાહી પ્રભાવના કરી રહ્યા હતા. (ચાલુ)

શ્રી કૃતેહચંદ ઝવેરભાઈ.

॥ અથ પ્રથમ શ્રી ઋષભજિન સ્તવના ॥

ઋષભ જિણંદશું પ્રીતડી કિમ કીજેં હો કહો
ચતુર બિચાર ।
પ્રમુજી જહ અલગા વસ્યા તિહાં કિણેં નવિ હો કોહ
વચન ઉચાર ॥ ૧ ॥

ઉત્થાનિકા:-

ઋષભજિન સ્તવન:-

આ સ્તવનમાં આચાર્યદેવ પ્રભુની સાથે પ્રીતિ કેવા પ્રકારે કરવી તેનો માર્ગ દેખાડે છે.

ગમે એવો કડણ પ્રયોગ હોય તથાપિ જેની સાથે પ્રીતિ જોડવી હોય તેની સાથે અતુકુળ થઈ જતાં પ્રીતિ જોડાય છે જેમ કે પ્રભુ વિતરાગ છે, માટે જે આપણે વિતરાગતાનો અંશ આપણામાં લાવીએ તો પ્રભુની સાથેની દુર્લભ પ્રીતિ પણ સુલભ થઈ જાય છે.

(૧) સંસારમાં રાગ ત્રણ પ્રકારના છે. એટલે કે કામરાગ, રનેહરાગ અને દષ્ટિરાગ; નાના પ્રકારના પદાર્થો કે લક્ષ્મી કે મિલકત વિગેરેની ઇચ્છા તે કામરાગ, સગાં સંબંધીઓ ઉપર જે રનેહ રહે તે રનેહરાગ અને દેહ ઉપર અર્થાત્ દેહ તે હું છું એ જે રાગ થાય છે તે દષ્ટિરાગ.

૧૧૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ :

ગાથા ૧-સરણ શબ્દાર્થ—

જે આત્માએ રાગદ્વેષનો સંપૂર્ણ જય કરીને અનંત ગુણો પોતાના આત્મામાં ઉદ્ભવવાની મારા જેવા સર્વ આત્માએને ગુણવાન બનાવવાની ભાવના કરતાં જે તિર્થંકરે સંપદા અને અતિશય સંપદા પ્રાપ્ત કરી છે એવા રૂપભ જિનેશ્વરની સાથે હું જીજ્ઞાસુ સાધક કેવી રીતે પ્રાપ્ત કરું? હે! ચતુર અંતરાત્મા તું પરભાવથી વિમુખ થઇને એટલે સ્વભાવની સન્મુખ થઇ જે પરમાત્મા ઋણભદ્રેવને તું જોઇ, જાણી રહ્યો છે, તેમની સાથે મને પ્રીતિ કરવાનો માર્ગ દેખાડો.

કારણ કે, હું જાણું છું કે પ્રભુજી સિદ્ધક્ષેત્રમાં મારાથી અગણા જમને વસ્યા એ અને ત્યાં વચનથી વ્યવહાર થતો નથી તો હું ભરતક્ષેત્રમાં રહ્યો એ અગણાની સાથે પ્રીતિ કેમ કરી શકું?

કાગલ પળ પહોંચે નહીં, નવિ પહોંચે હો
તિહાં કો પરધાન ।
જે પહોંચે તે તુમ સમો, નવિ માણે હો કોઇનું
વ્યવધાન ॥ ૨ ॥

ગાથા ૨-સરણ શબ્દાર્થ—

વળી જીજ્ઞાસુ સાધક પ્રીતિની બીજી રીત કહે છે. એટલે કે, કાગળ લખીને પણ જેમની સાથે પ્રીતિ કરવી હોય તેની સાથે કરી શકાય છે; પરંતુ જિનેશ્વર ભગવાન કે જે હાલ સિદ્ધક્ષેત્રે છે ત્યાં કાગળ પણ પહોંચે એમ નથી. આ એ ઉપરાંત પ્રીતિનો ત્રીજો માર્ગ પણ છે અને તે એ કે મારા તરફથી કોઈ પ્રતિનિધિ મોકલીને પણ પ્રીતિ કરી શકાય છે. પરંતુ ત્યાં પ્રતિનિધિ પણ પહોંચી શકે તેમ નથી, કારણ કે જે ત્યાં જાય છે તે તો પ્રભુના સરખા થઇ જાય છે અને ત્યાંથી કોઈ પાછું આવી અંતર કે ભેદ જણાવતા નથી.

પ્રીતિ કર તે રાગીયા, જિનવરજી હો તમે તો
વિતરાગ ॥
પ્રીતડી જેહ અરાગીથી, મેલવવી તે હો લોકો-
ત્તર માગ ॥ ૩ ॥

ગાથા ૩-સરણ શબ્દાર્થ—

સંસારમાં પરસ્પર પ્રીતિ કરનાર રાગી હોય છે અને જિનેશ્વરજી તો વિતરાગી છે. માટે અરાગીથી પ્રીતિ મેળવવી એનો માર્ગ કોઈ લૌકિક નહિ પણ કોઈ લોકોત્તર હોવો જોઈએ. માટે પરમાત્માભિમુખ (ચતુર) અંતર આત્મા પ્રભુની સાથે પ્રીતિ મેળવવાનો લોકોત્તર માર્ગ બતાવે છે. (લૌકિક માર્ગ ઇન્દ્રિયોથી દેખાતી-જણાતી વસ્તુઓ ઉપર પ્રીતિ કરાવે છે. અને લોકોત્તર માર્ગ ઇન્દ્રિયોથી જણાતી વસ્તુઓ તરફ વિમુખ રહી પરમાત્મસન્મુખ થઇ અહીં વસ્તુને જણાવે છે. એટલે કે ઇન્દ્રિયોથી નહિ પણ ઇન્દ્ર એટલે આત્માથી જણાતી વસ્તુ પર પ્રીતિ કરાવે છે.

પ્રીતિ અનાદિની વિષમરી તે રીતે હો કરવા
મુક્ત ભાવ ॥
કરવી નિર્વિષ પ્રીતડી કિણ માતે હો કહો
બને બનાવ ॥ ૪ ॥

ગાથા ૪-સરણ શબ્દાર્થ—

અનાદિકાળથી મારી વિષયોમાં પ્રીતિ છે તે વિષમરી છે (જેથી જન્મ મરણ થયા કરે છે) હવે મારે એવીજ રીતે સાદી અનંત ભાગે નિર્વિષ અમૃતમય પ્રીતિ કરવી છે કે જે શાશ્વત જીવનની સાથે છે. એ પ્રીતિ કેવી રીતે બની શકે, તે હે! પરમાત્માભિમુખ અંતર આત્મા! મને બતાવ.

પ્રીતિ અનંતી પરથકી, જે તોડે હો તે જોડેણહ ।
પરમ પુરુષથી રાગતા એકત્વતા હો દાહી
ગુણમેહ ॥ ૫ ॥

ગાથા ૫-સરણ શબ્દાર્થ—

પરમાત્માભિમુખ અંતરાત્મા જીજ્ઞાસુ સાધક જીવને જણાવે છે કે અનંતકાળથી તારી પરભાવમાં જે પ્રીતિ છે તે જેમ જેમ તું છોડતો જાય તેમ તેમ તે પ્રીતિ પરમાત્માની સાથે જોડાઈ જાય. એટલે કે જેમ જેમ તારા નિજ સ્વભાવમાં (આઠ નિર્મળ) રૂચક પ્રદેશમાં રહે તો જાય તેમ તેમ પરમ પુરુષ

જિનેન્દ્રદેવ સાથે તારી પ્રીતિ થતી જાય; જે પ્રીતિ પરમાત્માની સાથે એકત્વતારૂપ એટલે તદ્દરૂપ થતી જાય, કે જે અનંતગુણનું વામ શાસ્ત્રમાં દેખાડેલું છે. કારણ કે એ ગુણનું ઘર છે.

પ્રભુજીને અવલંબતા નિજપ્રભુતા

હો પ્રગટે ગુણરાશિ ॥

દેવચંદ્રની સેવના આપે મુજ હો

અવિચલ સુખવાસ ॥ ૬ ॥

ગાથા ૬-સરસ શબ્દાર્થ—

હે પ્રભુ ! હું આપના શુદ્ધ ગુણને જેમ જેમ અવલંબતો જઈ છું તેમ તેમ ગુણના ધરરૂપ એવી મારામાં પ્રભુતા પ્રગટતી જાય છે, માટે દેવોના ચંદ્ર સમાન હે જિનેન્દ્રદેવ ! ધન્ય છે તમારી સેવાને કે જે મને અવિચલ સુખ એટલે સિદ્ધાત્માની પ્રાપ્તિ કરાવે છે.

૬. ક. લાલન.

સત્કાર સમારંભ.

મહા વદ ૫ શુક્રવાર, તા. ૨-૨-૪૫ ના રોજ શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ભાવનગર તરફથી “ શેઠ ભોગીલાલ મગનલાલ લેકચર હોલ ” નામાભિધાન કરવા અને શેઠ મોહનલાલ તારાચંદને માનપત્ર આપવાનો મેળાવડો કરવામાં આવ્યો હતો.

આરંભમાં બહેન ઈન્દુમતી ગુલાબચંદે ભાવ-પૂર્વક મંગળાચરણ કર્યા બાદ શ્રી વડવા જૈન રતેહી મંડળે સ્વાગતગીત રજૂ કર્યા બાદ ડૉ. જશવંતરાયે આમંત્રણ-પત્રિકા વાંચી સંભળાવી હતી.

સારગ્રાહ સંસ્થાના પ્રમુખ શેઠશ્રી ગુલાબચંદલાલએ ઉપરોક્ત કાર્ય માટે પ્રાસંગિક વિવેચન કરી રાજેશ્રી ભોગીલાલ લેકચર હોલ અને ઓર્થલ પેઇન્ટીંગ છબી ખુદ્દી મુકવા રાજેશ્રી મોહનલાલભાઈને વિનંતિ કરી હતી; જેથી તે હોલ અને પ્રતિકૃતિ ખુદ્દી મુકી હતી અને પ્રમુખશ્રી ગુલાબચંદલાલએ પોતાના બંધુ તુલ્ય અને સભાના સેક્રેટરી ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસને પોતાનું વ્યક્તવ રજૂ કરતા જણાવ્યું કે સભાના ત્રણ મુખ્ય ઉદ્દેશો જણાવી તેમાં આ સત્કાર-સમારંભનો સમાવેશ થાય છે જેથી તે માટે આ મેળાવડો કરવામાં આવ્યો છે.

રાજેશ્રી ભોગીલાલભાઈએ તો દાન દેવા માટે અભંગ દ્વારા રાખ્યા છે. એમનામાં સમાજમાંજ આપવું એવી સંકુચિત દૃષ્ટિ નથી; પરંતુ સામાજિક કે સાર્વજનિક કાષ્ટપણ કાર્યોમાં દાનનો પ્રવાહ બહેતો રાખ્યો છે, તેથીજ તેમજ તેઓશ્રીમાં ઉદારતા, સૌજન્યતા, લઘુતા, સમયસતતા અને દયાળુતા એ પાંચે ગુણોનો સમન્વય થયેલો છે, તેથી તેઓ

શેઠ ભોગીલાલભાઈ મગનલાલ ભીલવાળા.

ભાવનગર જૈન સમાજના બ્રૂપણરૂપ, તેમજ તેની જોડી બીજી નથી. આવા દાનવીર નરરત્નનું નામ આ સભાના કોઈ અંગ સાથે ચિરસ્થાયી થાય તો હીક તેમ ધારી, સભાના એક હોલને ભોગીલાલ લેકચર હોલ આપવું અને તેની યાદી રહે માટે તેમની પ્રતિકૃતિ સભામાં માનપૂર્વક મુકવી તે માટે પ્રથમ આ સત્કાર છે. હવે બીજો પ્રસંગ રાજેશ્રી મોહનલાલભાઈ શીઠ્ઠ ઉદ્યોગના ધંધામાં સારી લક્ષ્મી પ્રાપ્ત કર્યા પછી પુણ્યયોગે, પૂર્વના આરાધને પ્રથમ દાન દેવાનું પગલું કેળવણીવિષયક જૈન સંસ્થાઓને સખાવત કરવાનું શરૂ કર્યું, પાંચ હજાર દસ હજાર જેવી મોટી રકમોની સખાવતો શરૂ કરી, પરંતુ તેમની કેળવણીપરની રૂચીનો અનુભવ તો નવ માસ પહેલાં તળાખ તીથે જૈન વિદ્યાર્થીશ્રદ્ધના

તેમના હાથે થયેલ ઉદ્ધારનાથી જાણવામાં આવ્યું એટલે તળાજા તીર્થના વર્તમાન ઇતિહાસ સાથે

શેઠ મોહનલાલભાઈ તારાચંદ

તેમનો શું સંબંધ છે તે જાણવું અરથાને નથી. આચાર્યદેવશ્રી વિજયનેમિસૂરિશ્વરજી મહારાજ જેઓ વિદ્વાન અને પ્રભાવશાળી ગુરુદેવ છે; તેમના ઉપદેશથી જ આ તીર્થક્ષેત્રની કમીટીમાં શ્રી ભોગીલાલભાઈ, શ્રી ખાન્તિલાલભાઈ, શ્રી પુરુષોત્તમદાસભાઈ અને વલ્લભદાસભાઈ બેડાયા અને વિદ્યાર્થીગૃહને મોહનલાલભાઈએ ડૉ. પચ્ચીસ હજાર આપ્યા અને તેમના તથા ભાઈ દલીચંદભાઈના પ્રયાસ વડે રૂપિયા બે લાખ ઉપરનું મુંબઈમાં ફંડ થયું.

વળી આ તીર્થના આત્મારૂપ અને કમીટીના હાથ-પગ રાજેશ્રી ખાન્તિલાલભાઈ વેરા છે, તેનો પણ પરિચય આપવો તે અત્યારે યોગ્ય છે. તે અત્રેના અમરચંદભાઈ વેરાના સુપુત્ર છે. જેની પાંચ પેઢી થયા સંધ અને જ્ઞાતિની સેવા કરે છે. તે સેવા ઉપરાંત ભાઈ ખાન્તિલાલભાઈના પુણ્યચેત્રે તેમને આ તીર્થની સેવા વિશેષ સાંપડી છે, એટલે પોતે પ્રમાણિકપણે, શ્રદ્ધા-ભાવના-પૂર્વક તન, મન ધનનો ભોગ આપી પોતાના ધંધાને ગૌણ કરી સેવા આપી રહ્યા છે, જે સમાજના ધન્યવાદને પાત્ર છે. અને સુમારે એક ધાન્યની જ આપઘીલ પૃષ્ઠ

ઓળીના જેવા ઉચ્ચ તપના પ્રભાવે તેમનો આત્મા ઉજ્જવલ થતાં સેવા કરી રહ્યા છે. ભાવિમાં અત્રેના જૈન સંઘના શેઠને લાયક પણ અન્યા છે.

રાજેશ્રી મોહનલાલભાઈની વધતી જતી ઉદારતા, કેળવણી પ્રત્યે પ્રેમ જોષ તેઓ આ સભાના પેટ્રન કેટલાય વખત પહેલાં થયેલ હોવાથી તેમનો માનપત્રદ્વારા સત્કાર કરવાની આ તક લેવામાં આવી છે વગેરે જણાવ્યું. 'બાદ રા. રા. શ્રી ભારતર મોતીચંદભાઈ ઝવેરચંદના સહાનુભૂતિના આવેલ સદેશ ભાઈશ્રી ગુલામચંદ લલુભાઈએ ટૂંકમાં વિવેચન-પૂર્વક જણાવ્યો કે:—આપણા સમાજના ભાગ્ય છે કે આવા બે નરરત્નોની સમાજસેવા દિન પ્રતિદિન વધતી ગઈ છે અને તેના સંબંધમાં મુરબ્બી વલ્લભદાસભાઈએ દરેક દૃષ્ટિથી ખૂબ વિવેચન કરેલું છે, તો એટલું જ કહું છું કે, આ આપણા સમાજના નાયકો દિનપ્રતિદિન આગળ વધતા રહી સમાજ-સેવાના ઉત્કર્ષમાં મોટો ફાળો આપશે એ ખાતરી છે.

ત્યારબાદ જયંદભાઈ (શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીની પેઢીના અહીં ખાતાના મુનિમ) એ પ્રાસંગિક વિવેચન કર્યા બાદ સભાના ટ્રેઝરર શેઠ શ્રી અમૃતલાલ છગનલાલે માનપત્ર વાંચી સંભળાવ્યું હતું. ત્યારબાદ શ્રીયુત ભોગીલાલભાઈના મુઆરક હાથે માનપત્ર અર્પણ કરવામાં આવ્યું હતું. ત્યારબાદ રાજેશ્રી મોહનલાલભાઈએ જણાવ્યું જે, ભોગીલાલભાઈના પરિચયથી મેં સેવા કરવાની શરૂઆત કરી છે; તે જાણવા સાથે પોતાની લઘુતા યતાવતાં સભાના ઉદ્દેશો ઉંચા છે તે પ્રમાણે અને કાર્યવાહી ઉત્તમ છે. છેવટે ભોગીલાલભાઈએ પણ આનંદ જાહેર કરવા સાથે સભાનો આભાર માન્યો હતો. આ પ્રસંગે ખુશી થવા જેવું તો એજ છે કે ભાઈશ્રી ખાન્તિલાલભાઈ, રમણિકલાલભાઈ, દુર્લભદાસભાઈ તથા શ્રી દલીચંદભાઈ ચારે અંધુઓ સભાના આવા સુંદર કાર્યો જોષ જાણી સભાના પેટ્રન થયા હતા અને શેઠશ્રી ભોગીલાલભાઈએ આ હોલને સૌંદર્યતાવાળો યનાવવા શેષ એક હજાર રૂપિયા સભાને આપવા જણાવ્યું હતું. છેવટે ભાઈ હરિલાલ દેવચંદભાઈએ

વર્તમાન સમાચર.

૧૧૩

સર્વનો આહાર માન્યો હતો અને પ્રમુખશ્રીએ હાર તોરા એતાવત કર્યા આદ દૂધપાટીથી આવેલ સર્વનો સહાર કરવા આદ મેળાવડો વિસર્જન થયો હતો.

વર્તમાન સમાચાર.

શ્રી તાલધ્વજગિરિ તીર્થ જૈન વિદ્યાર્થીશૃલંગુ
ખાતમુદ્રત્.

ગયા મહા વદી ૧૩ શનિવારના રોજ રેશન ઉપર લીધેલી જમીનમાં વિદ્યાર્થીશૃલંગુ ઓધવા તીર્થ-કમીટી અને વિદ્યાર્થીશૃલંગી કમીટીએ નડી કર્યા પ્રમાણે આ રાજ્યના પરમ કૃપાળુ મહારાણી સાહેબ વિજયકુંવરયા સાહેબાના મુગારક હસ્તે ખાતમુદ્રત્ કરવામાં આવ્યું છે. અને કમીટીના પ્રમુખશ્રીઓ તથા કાર્યવાહકોના આમંત્રણથી તેક નામદાર મહારાજ સાહેબ શ્રી કૃષ્ણકુમારસિંહજી સાહેબ, પૂજ્ય માસિયા (કીશનગઢના રાજ્યમાતુશ્રી) નામદાર દીવાન સાહેબ પટ્ટણી સાહેબ, શ્રીમતી યશોમતી બહેન પટ્ટણી સાહેબ, રાજ્યના મુખ્ય અમલદારો સાવનગર તથા જૈન જૈનેતર બંધુઓ અને પ્રજા મળી ત્રણ હજાર માનવોની મેદની હતી ખાતમુદ્રત્ વખતે જુદા જુદા વક્તાના વિવેચનો પછી ખાતમુદ્રત્ કર્યા પછી મહારાજ સાહેબ, શ્રી રાણી સાહેબ, માસીયા સાહેબ, પોલીસ ઉપરી અને રાજ્ય અમલદારો કમીટીના કાર્ય-વાહકો ચાલીને ટુંગર ઉપર ગયા હતા. ગઇ સાવના વૈશાક વદી ૧૦ ના રોજ મહારાજ સાહેબના પવિત્ર પગલાં ત્યાં થયા હતા, તે દિવસની યાદગીરી માટે તીર્થકમીટીએ સ્થાપિત કરેલ મહારાજ સાહેબના નામથી કીર્તિસ્થંભનું ઉદ્ઘાટન પરમ કૃપાળુ રાણી સાહેબના મુગારક હસ્તે કરવામાં આવ્યું હતું. આ સમારંભ આ તીર્થના ઇતિહાસ લખાઇ જતાં આ જ્ય તીર્થધામ ભાવિમાં જનશે તેની આ આગહી છે. વિદ્યાર્થીશૃલંગુ કુંડ રૂ. ૭૦ લાખનું થયું છે. હજી વધારે થવા સંભવ છે. અમે આ તીર્થ ચીરં-છત્રી આપાદ થઇ જૈન સમાજમાં ઇતિહાસિક અદ્વીતિય તીર્થ અને તેમ પરમાત્માની પ્રાર્થના કરીએ છીએ. રૂ. ૨૫૧૧૧ રૂપિયા મુખ્ય મંદિરની સામે

શ્રી પુંડરીકસ્વામીના મંદિરને માટે શેઠ શ્રી મોહન-લાલભાઈએ અર્પણ કરવાથી મૂળ નાયક પ્રભુ ખિરા-જમાન કરવાનો આદેશ આપવામાં આવ્યો હતો.

સોનગઢ શ્રી મહાવીર ચારિત્ર રત્નાશ્રમના
વિદ્યાર્થીનિવાસશૃલંગુ ઉદ્ઘાટન.

આ માસની શુદ્ધ ૩ ગુરવારના રોજ દાનવીર જૈન નરરત્ન શેઠ ભોગીલાલભાઈ મગનલાલના મુગારક હસ્તે આનંદપૂર્વક દયદયાભરી રીતે ઉદ્ઘાટન થયું છે. અનેક ગામના જૈન બંધુઓને આમંત્રણ આપવાથી ત્યાં આવ્યા હતા. પ્રમુખસ્થાન શેઠશ્રી મોહનલાલભાઈ તારાચંદને આપવામાં આવ્યું હતું. અનેક વક્તાઓના વિવેચનો થયા હતા. પ્રસિદ્ધવક્તા મુનિરાજ શ્રી ચારિત્રવિજયજીના ઉપદેશ અને આત્મ ભોગવંડે આ સંસ્થા વધતી જાય છે. આ ઉદ્ઘાટનની શરૂઆત અને ઇંચે આ સંસ્થાના આત્મા મુનિ શ્રી કલ્યાણચંદ્રજી મહારાજે તેનો ઇતિહાસ બહુ જ લાગણીપૂર્વક ઉચ્ચ શૈલીથી કહી બતાવ્યો હતો. સ્વર્ગવાસી મહારાજ શ્રી ચારિત્રવિજયજી મહારાજે મુનિ શ્રી કલ્યાણચંદ્રજી મહારાજ જેવા નિષ્ણાત અને આ સંસ્થાના પ્રાણરૂપ અનેકા તે મુનિશ્રીને સોંપવાથી તેની વૃદ્ધિ દિવસાનુદિવસ થતી જાય છે તેને માટે મહારાજશ્રીના મનોરથો ભાવિ માટે બહુ ઉચા છે. શેઠશ્રી ભોગીલાલભાઈને માનપત્ર રૂપાના કારકેટમાં પ્રમુખ-શ્રીના હાથે અર્પણ કરવામાં આવ્યું હતું. આ નિવાસશૃલંગુ માટે રૂ. પાંચ હજારની રકમ ભાઈ જીવીલાલભાઈ વગેરેને જામનગરનિવાસી જેસંગ-ભાઈ જગજીવનદાસના સુપુત્રોએ અર્પણ કરી હતી.

જૈન કોનફરન્સ : સોળમું અધિવેશન મુંબઈમાં.

સ્વાગત કમીટીના અધ્યક્ષ તરીકે રાવસાહેબ કાન્તિલાલભાઈ ઇશ્વરલાલ જે. પી. ની થયેલી વરણી:- તા. ૮-૨-૪૫ ના રોજ કોનફરન્સ ઓરીસામાં શેઠ માતીચંદ ગીરધરલાલ કાપડીયાના પ્રમુખપણા નીચે મહેલી મીટીંગમાં રાવસાહેબ શેઠશ્રી કાન્તિલાલ-ભાઈ ઇશ્વરલાલ જે. પી. ની સ્વાગતકમીટીના પ્રમુખ તરિકે, ઉપ-પ્રમુખો રાવબહાદુર શેઠ નાનજીભાઈ લધા-ભાઈ જે. પી., શેઠ મોહનલાલ હંમચંદ ઝવેરી, શેઠ લગવાનદાસ હરખચંદ, શેઠ ખીમજી તેજુ કાયા, શેઠ

Reg. No. B. 431

રામજી રવજી સોજપાળ, શેઠ કુકીરચંદ કેશરીચંદ, શેઠ રણુછોડાબાઈ રાયચંદ, ઝવેરી ભાઈચંદ નગીનદાસ, શેઠ રતીલાલ મણિલાલ નાણાવટી, શેઠ મુળચંદ સમજમલજી, શેઠ ઝવેરચંદજી, ચીફ સેક્રેટરીઓ તરીકે ડૉક્ટર ચીમનલાલ નેમચંદ શ્રોફ, શેઠ ચંદુલાલ વર્ધમાન, શેઠ મૂળચંદ બુલાખીદાસ, શેઠ દામજી જેઠાભાઈ એ સર્વ હોદ્દાદારોની સર્વાનુમતે ચુંટણી થઈ હતી. અધિવેશન માર્ચ મહિના તા. ૩૦-૩૧ અને એપ્રિલ તા. ૧ થી ત્રણ દિવસો નડી કરવામાં આવ્યા છે. મુંબઈ જૈન સમાજમાં ઉત્સાહ સારો છે. સર્વ જૈન બંધુઓએ સહકાર આપવાની જરૂર છે.

નમ્રનિવેદન.

આ સભાના સર્વે માનવંતા સભાસદો (પેટ્રન સાહેબો, લાઇફ અને વાર્ષિક સભ્યો) ને નિવેદન કરવા રજા લઇએ છીએ કે, આ સભા તરફથી પ્રાતઃ સ્મરણીય ગુરૂદેવશ્રી આત્મારામજી મહારાજની જયંતી (સ્વર્ગવાસ તીથી) જેઠ સુદ ૮ રોજ શ્રી સિદ્ધાચળજી ઉપર ઉજવાતી હતી, પરંતુ સંવત ૧૯૬૦ ના ચૈત્ર સુદ ૧ ના રોજ વડોદરા અને પાટણ શહેરમાં જન્મશતાબ્દિ સમારોહપૂર્વક ઉજવાયા પછી, ઘણા સ્થળે દર વર્ષે તે જ તારીખે જન્મજયંતી ઉજવી ગુરૂભક્તિ થતી હતી; પરંતુ પરમકૃપાળુ આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિ-શ્વરજી મહારાજની ઇચ્છા બધે સ્થળે એકજ સરખી રીતે જન્મજયંતી ઉજવાય તે સમુચ્ચય રીતે યોગ્ય લાગવાથી, તેઓ સાહેબની આજ્ઞાથી અને આર્થિક

સહાય આપનાર શેઠ સાહેબ સકરચંદભાઈ મોતીલાલભાઈ મૂળજીની અનુમતીથી આ વર્ષથી હવે પછી દર વર્ષે આ સભા તરફથી ચૈત્ર સુદ ૧ ના રોજ શ્રી સિદ્ધાચળજી તીથે તેજ મુજબ જયંતી ઉજવી ગુરૂભક્તિ કરવામાં આવશે. જેથી ઉપરોક્ત સર્વ સભાસદબંધુઓ ચૈત્ર સુદ ૧ ના રોજ શ્રી સિદ્ધાચળજી ઉપર ગુરૂભક્તિનો લાભ લેવા માટે અવસ્ય પધારશો.

જે જે વર્ષમાં ચૈત્ર માસ બે આવે તે વખતે ખીજા ચૈત્ર સુદ ૧ ના રોજ જન્મજયંતી ઉજવવી અને જે જે વર્ષમાં જેઠ માસ બે આવે તે વખતે પ્રથમ જેઠ માસની સુદ ૮ ના રોજ સ્વર્ગવાસ તીથી સમજવી. કારણકે ગુરૂદેવશ્રી આત્મારામજી મહારાજનો સ્વર્ગવાસ અધીક જેઠ સુદ ૮ ના રોજ થયેલો છે. તે પ્રમાણે આચાર્ય મહારાજશ્રી વિજયવલ્લભસૂરિ-શ્વરજી મહારાજની આજ્ઞા છે.

નવા થયેલા માનવંતા પેટ્રન સાહેબો અને લાઇફ મેમ્બર્સ.

- ૧ શેઠશ્રી ચંદુલાલભાઈ ટી. શાહ મુંબઈ.
- ૨ શેઠશ્રી ખાન્તિલાલ અમરચંદભાઈ વોરા લાવનગર
- ૩ શેઠશ્રી રમણીકલાલ નાનચંદ મુંબઈ
- ૪ શેઠશ્રી દુર્જભદાસ ઝવેરચંદ
- ૫ શેઠશ્રી દલીચંદ પુરષોત્તમદાસ તળાખા હાલ મુંબઈ પરિચય હવે પછી આપવામાં આવશે.
- ૬ શેઠ ગોંગજી ગોશર-દીગરસ લાઇફ મેમ્બર

- :: વિષયાનુક્રમ :: -

૧ શ્રી નેમિજીન સ્તવન	...	...	...	(મુ. શ્રી દક્ષવિજયજી) પા. ૧૦૫
૨ ઉપદેશક પદ	...	...	...	(મુનિ શ્રી વિનયવિજયજી) પા. ૧૦૫
૩ મતભેદ અને ગુણુગ્રાહિતા	...	...	...	(મુનિ શ્રી પુણ્યવિજયજી) પા. ૧૦૫
૪ જૈન ધર્મ જ્ઞાનદીપકના પ્રકાશો	...	...	...	(શ્રી ડુંગરશી ધરમશી સંપટ) પા. ૧૦૬
૫ ઉપાધ્યાયશ્રી યશોવિજયજીનું જીવન રહસ્ય	...	...	...	(ક્ષેત્રચંદ ઝવેરભાઈ) ૧૦૮
૬ શ્રી રૂપભાજન સ્તવન	...	...	...	(ક્ષેત્રચંદ કર્પૂરચંદ લાલન) પા. ૧૦૯
૭ સત્કાર સમારંભ	...	...	...	... પા. ૧૧૩
૮ વર્તમાન સમાચાર અને ગુરૂદેવશ્રી આત્મારામજીની જન્મ જયંતી મહોત્સવ માટેની નવી નમ્ર સૂચના	...	...	...	પા. ૧૧૪

મુદ્રક : શાહ ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈ : શ્રી મહોદય ઓન્ડીંગ પ્રેસ : દાણાપીઠ-લાવનગર.